

VII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ (NR 216)

z dnia 8 stycznia 2014 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 216)

8 stycznia 2014 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem poseł **Agnieszki Pomaskiej (PO)**, przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

– informację o dokumentach Unii Europejskiej, w stosunku do których Prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag (COM(2013) 755, 802, 805, 811, 815, 817, 818, 819, 829, 831, 832, 833, 834, 835, 839, 849, 850, 855, 856, 858, 859, 860, 862, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 881, 883, 885, 886, 887, 888, 889, 891, 903 i 914 oraz JOIN(2013) 28 i 29),

– (w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (COM(2013) 796 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

– (w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej) Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (COM(2013) 814 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

– (w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczący oceny krajowych regulacji w zakresie dostępu do zawodów (COM(2013) 676 wersja ostateczna) i odnoszące się do niego stanowisko rządu,

– projekt planu pracy Komisji na okres od 1 stycznia do 30 czerwca 2014 r.,

– sprawy bieżące.

W posiedzeniu udział wzięli: **Jacek Kapica** podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów i szef Służby Celnej wraz ze współpracownikami, **Jacek Guliński** podsekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego wraz ze współpracownikami, **Stanisław Chmielewski** podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Stefan Rogulski** radca ministra w Departamencie Integracji Europejskiej i Pomocy Publicznej Ministerstwa Skarbu Państwa, **Jarosław Romaniuk** starszy specjalista do spraw obsługi prawnej Związku Rzemiosła Polskiego oraz poseł do Parlamentu Europejskiego **Piotr Borys**.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Joanna Kowalska**, **Agnieszka Maciejczak**, **Tomasz Woźnicki** – z sekretariatu Komisji w Biurze Spraw Międzynarodowych; **Jolanta Adamiec** specjalista do spraw systemu gospodarczego oraz **Marek Jaśkowski** ekspert do spraw legislacji – w Biurze Analiz Sejmowych.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dzień dobry.

Otwieram pierwsze w 2014 r. posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

Witam panie i panów posłów oraz panów ministrów.

Chciałam przypomnieć o propozycji ograniczeń czasowych: pięć minut dla posła sprawozdawcy, trzy minuty dla posła zabiegającego głos w dyskusji po raz pierwszy i minuta dla posła zabierającego głos w dyskusji po raz drugi.

Czy jest sprzeciw wobec takiego procedowania?

Nie słyszę.

Sposób procedowania uznaję za przyjęty.

Czy mają państwo jakieś uwagi do porządku obrad?

Nie słyszę.

W związku z tym przechodzimy do punktu pierwszego, czyli informacji o dokumentach Unii Europejskiej, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag. Są to następujące dokumenty UE: COM(2013) o numerach 755, 802, 805, 811, 815, 817-819, 829, 831- 835, 839, 849, 850, 855, 856, 858-860, 862, 864-870, 872-878, 881, 883, 885-889, 891, 903 i 914 oraz dokumenty JOIN(2013) o numerach 28 i 29.

Czy do wymienionych przeze mnie dokumentów państwo posłowie chcą zgłosić jakieś uwagi?

Nie słyszę.

W związku z tym stwierdzam, że Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do wymienionych powyżej dokumentów.

Przechodzimy do punktu drugiego, czyli dokumentu COM(2013) 796.

Bardzo proszę pana ministra Jacka Kapicę o wprowadzenie do tematu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Dziękuję bardzo.

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, dokument dotyczy nowelizacji rozporządzenia Rady (WE) nr 515/97 w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją Europejską w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego.

Nowelizacja, której dotyczy wniosek, ma przyczynić się do skuteczniejszych działań UE na rzecz zwalczania nadużyć i innej nielegalnej działalności w dziedzinie cel oraz zwiększenia ochrony interesów finansowych UE. W odniesieniu do państw członkowskich proponowane zmiany mają usprawnić współpracę celną pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a KE. Zakłada się, że w dłuższej perspektywie czasowej zmienione rozporządzenie umożliwi zwiększenie liczby wykrywanych przypadków oszustw i innych nieprawidłowości celnych, tym samym przyczyniając się do ochrony interesów finansowych UE i do zabezpieczenia przed innymi rodzajami ryzyka, określonymi we wspólnotowym kodeksie celnym.

Proponowane zmiany można ująć w dwóch podstawowych kategoriach. Po pierwsze – to usprawnienie na poziomie UE analizy ryzyka związanego z nieprawidłowym określeniem pochodzenia towarów i ich opisu czy nadużyć związanych z wykorzystaniem systemu tranzytowego. W tym kontekście proponuje się wykorzystywanie wprowadzo-

nego przez operatorów transportowych systemu rejestrującego ruch kontenerów, zawierającego aktualne i precyzyjne dane dotyczące przywozu, wywozu i tranzytu na poziomie poszczególnych państw członkowskich UE.

Zakłada się wykorzystanie przez organy KE – tutaj wymieniony jest OLAF (*Office de Lutte Anti-Fraude*) – danych z systemu CSM (*Container Status Messages*) dla analizy ryzyka, prowadzonej jeszcze przed przybyciem towarów, co wzmocni zarządzanie ryzykiem celnym i bezpieczeństwem łańcucha dostaw na poziomie państw członkowskich UE. Proponuje się w tym kontekście utworzenie na poziomie UE centralnej bazy danych dotyczącej przywozu, wywozu i tranzytu towarów, w tym tranzytu w obrębie UE. Dlatego konieczne będzie stworzenie podstawy prawnej dla przekazywania takich danych. W uzasadnieniu stwierdza się, że środek ten nie będzie pociągał za sobą żadnych dodatkowych kosztów po stronie państw członkowskich, ponieważ wymagane informacje już istnieją w formacie elektronicznym w odpowiednich bazach danych obsługiwanych przez KE. Potrzebna jest jednak zgoda państw członkowskich na kopiowanie tych danych.

W ocenie Ministerstwa Finansów propozycja ta zasługuje wstępnie na pozytywną ocenę jako jeszcze jeden z elementów usprawniających na poziomie UE analizę ryzyka dla identyfikacji potencjalnych lub faktycznych nieprawidłowości. Do wyjaśnienia pozostają kwestie związane z ochroną danych zawartych w wyżej wymienionej bazie, m. in. w świetle zastrzeżeń zgłoszonych przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych co do długości przechowywania danych. W tym kontekście warto zaznaczyć, że Służba Celna już od dłuższego czasu wykorzystuje oparte na analizie ryzyka kontroli celnej dane z krajowych i wspólnotowych systemów celnych a także dane o ruchu kontenerów pozyskane od zarządów portów, przy czym dotyczą one tylko ruchu między Polską a krajami trzecimi. W przypadku posiadania centralnej bazy danych na poziomie KE będziemy mieli informacje i dostęp do danych dotyczących również ruchu kontenerów czy obrotu towarowego między innymi krajami UE a krajami trzecimi.

Po drugie – rozporządzenie w tym kontekście ma na celu usprawnienie i przyspieszenie dochodzeń prowadzonych przez KE i realizowanych przez OLAF w sprawach naruszeń przepisów celnych. Proponuje się w tym przypadku nadanie uprawnień dla OLAF do bezpośredniego dostępu do będących w posiadaniu podmiotów gospodarczych dokumentów potwierdzających zgłoszenie celne. Zgodnie z procedurą obecnie stosowaną, aby pozyskać takie dokumenty OLAF musi wysyłać wnioski do państwa członkowskiego. Zdaniem KE, czyli projektodawców, taki system jest czasochłonny, ponieważ państwa członkowskie muszą się o nie zwracać do podmiotów gospodarczych przed przekazaniem ich dalej KE. Obecne ramy prawne nie zawierają żadnych przepisów, które mogłyby zostać użyte w celu przyspieszenia procedur związanych z dochodzeniami OLAF. Należy zaznaczyć, że w ocenie OLAF liczba wniosków kierowanych bezpośrednio do podmiotów gospodarczych będzie ograniczona.

W tym kontekście propozycja zasługuje na kierunkowe poparcie, natomiast wymaga wyjaśnienia szeregu zastrzeżeń. Zwłaszcza zastrzeżeń natury prawnej, wynikających z systemu prawnego w poszczególnych państwach a szczególnie – w relacji do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i właściwości co do tego, jak będzie wyglądało pozyskiwanie danych przez KE bezpośrednio od podmiotów. Dzisiejszy dokument jeszcze tego dokładnie nie wyjaśnia. Prezydencja grecka przymierza się do pierwszych prac nad tym dokumentem z początkiem stycznia. Wtedy będą również zwrotne informacje z konsultacji społecznych. Na naszym poziomie projekt stanowiska rządu został wstępnie uzgodniony ze stosownymi resortami (sprawiedliwości, infrastruktury, rolnictwa) i GIODO oraz partnerami społecznymi. Mamy do czynienia z dokumentem, który jest projektem kierunkowym, gdyż szczegółowa analiza wymaga czasu i uzyskania opinii od wszystkich stosownych partnerów a także uwzględniania na bieżąco zmian wprowadzanych w ramach dyskusji na poziomie Rady Europejskiej. Jak powiedziałem, dyskusja jeszcze się nie rozpoczęła. Początek zapowiadany jest na styczeń br., po przygotowaniu przez sekretariat Rady jednolitego tekstu.

Podsumowując stanowisko rządu, wniosek zmieniający rozporządzenie zdaniem rządu zasługuje na wstępne kierunkowe poparcie.

Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze.

Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pani poseł Małgorzata Sadurska. Bardzo proszę.

Poseł Małgorzata Sadurska (PiS):

Dziękuję bardzo.

Jak powiedział pan minister, rozporządzenie PE i Rady zmieniające rozporządzenie z 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego ma na celu stworzenie ram czy podstaw prawnych dla przeciwdziałania naruszaniu przepisów prawa celnego. Tym samym ma służyć ochronie interesów finansowych UE.

Jak powiedział pan minister, rząd co do zasady popiera projekt rozporządzenia, jednak zaznacza, że jest to stanowisko wstępne, ramowe, które będzie wypracowywane w ramach dalszych prac. Jeśli chodzi o zastrzeżenia do tego projektu to przede wszystkim – mówił o tym pan minister – wydłużenie do 10 lat okresu przechowywania danych w zbiorach danych pochodzących od publicznych i prywatnych usługodawców – w zbiorze danych dotyczących wywozu, przewozu i tranzytu oraz w zbiorze systemu informacji celnej. Tutaj zastanawiające jest to 10 lat, bo do tej pory (jeżeli się nie mylę) to było chyba 5 lat. Teraz jest propozycja wydłużenia do lat 10.

Jak wskazuje opinia Biura Analiz Sejmowych do tego dokumentu, proponowany akt prawny nakłada również na podmioty działające w tym międzynarodowym łańcuchu dostaw obowiązek przekazywania właśnie tych danych, co może naruszyć zasadę poufności umów między przedsiębiorcami handlowymi, a także między nimi a ich przewoźnikami i prowadzić do złamania tajemnicy handlowej.

Kolejną rzeczą, którą tutaj – jak myślę – też warto podkreślić mimo, iż w stanowisku rządu w ocenach skutków prawnych jest podane, że akt nie spowoduje skutków prawnych dla Polski. Natomiast warta podkreślenia jest ocena skutków gospodarczych. Mam tutaj na myśli to, na co również wskazuje rząd, że rozporządzenie może spowodować powstanie skutków finansowych dla podmiotów gospodarczych. Chodzi tutaj o stworzenie bazy czy platformy przekazywania informacji, wymienionej właśnie w projekcie dokumentu.

Mam tutaj pytanie do pana ministra. Wiadomo, że trudno jest określić koszty finansowe, ale jakie to by było obciążenie dla podmiotów gospodarczych? Jest to pytanie szczególnie ważne w sytuacji, kiedy mamy do czynienia z kryzysem finansowym i brakiem lub spadkiem opłacalności prowadzenia działalności gospodarczej dla przedsiębiorców.

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję, pani poseł.

Otwieram dyskusję.

Pani przewodnicząca Fotyga.

Poseł Anna Fotyga (PiS):

Dziękuję bardzo.

Panie ministrze, mamy do czynienia z unią celną w ramach Unii Europejskiej. To jest oczywiste, ale jednak sprawa bezpieczeństwa wewnętrznego a w szczególności – wymiaru sprawiedliwości to już nie jest wyłączna kompetencja Unii Europejskiej. Tytuł rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie zawiera w swojej treści odniesienie do współpracy między organami administracji państw członkowskich i współpracy państw członkowskich z Komisją Europejską. Natomiast istota tej zmiany rozporządzenia to jest po prostu zmniejszenie zakresu współpracy państw członkowskich z Komisją Europejską i przekazanie tak naprawdę większych kompetencji na poziom Unii Europejskiej poprzez pominięcie organów państwa członkowskiego i zezwolenie instytucjom unijnym na bezpośrednie ingerowanie w procesy gospodarcze państwa, w tym na ingerencję w sprawozdawczość, w sposób procedowania podmiotów gospodarczych.

Panie ministrze, konkurencja między państwami członkowskimi Unii Europejskiej jest faktem. W dobie kryzysu bardzo nieliczne państwa wzrastają, odnotowują wzrost,

ażeby nie powiedzieć, że jedno państwo tylko odnotowuje wzrost i to w dodatku takie, które ma duże wpływy w Unii Europejskiej. Ono ten wzrost uzyskuje przede wszystkim dzięki eksportowi. Na tym polega polityka gospodarcza Niemiec. W związku z tym rozmawiamy właśnie o przepływie towarów między państwami, czyli m.in. w eksporcie. Stąd bardzo mnie interesuje analiza skutków i to poważniejsza analiza skutków gospodarczych. A prawdę powiedziawszy, myślę, że interes gospodarczy państwa i ochrona prawa kompetencji mieszanych, kompetencji państwa członkowskiego, powinny być interesem rządu. Nie tylko naszym. Nie tylko opozycji zresztą.

Dlatego dziwię się temu stwierdzeniu, że popieramy kierunkowo projekt zmiany rozporządzenia.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję.

Czy ktoś jeszcze z państwa chciałby zabrać głos?

Nie słyszę.

Proszę, panie ministrze.

Podsekretarz stanu w MF Jacek Kapica:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca.

Odpowiadając na pierwsze pytanie – trudno dzisiaj wyliczyć skutki finansowe dla przedsiębiorstw. Natomiast prawdą jest, że – tak, jak Komisja Europejska to określa – przedsiębiorstwa, które będą zobligowane do przekazywania danych o kontenerach, dzisiaj posiadają dane w formie elektronicznej. Mają je firmy spedycyjne w spedycji morskiej, od momentu załadowania czy zlecenia transportowego w eksporcie przez te kilkadziesiąt czy kilkanaście dni, w których statek z tym kontenerem płynie. Pojawiają się również w momencie wprowadzenia manifestu morskiego do systemu elektronicznego polskich portów czy generalnie operatorów portowych. W związku z czym te dane są w formie elektronicznej. Jak powiedziałem, wykorzystujemy już te dane, które są dostępne zarówno w elektronicznych manifestach, jak i w systemach operatorów portowych. W tym przypadku Komisja Europejska chce tworzyć centralną bazę danych na poziomie Unii Europejskiej, w której te informacje będą gromadzone i wykorzystywane do analizy ryzyka obrotu towarowego i całego łańcucha dostaw między krajami trzecimi a krajami Unii Europejskiej.

Stąd trudno dzisiaj powiedzieć, jakie będą koszty.

Myślę, że w tym przypadku podstawowym wymaganiami jest neutralność interfejsów, które będą akceptowały formaty elektroniczne, jakimi posługują się operatorzy portowi, jak też akceptowały dane w różnej postaci. W tym zakresie na pewno będziemy na to zwracali uwagę a – z pewnością – partnerzy społeczni w swoim interesie również.

Co do drugiej kwestii, to trzeba powiedzieć, że – tak, jak pani przewodnicząca zauważyła – z jednej strony jesteśmy w unii celnej i Komisja Europejska w tym zakresie jest uprawniona do ochrony interesów Unii Europejskiej w związku z ochroną dochodów z tradycyjnych środków własnych, bo cła są w trzech czwartych dochodem Unii Europejskiej, jak również z punktu widzenia dopłat realizowanych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej.

Nie ulega wątpliwości, że zmiana rozporządzenia w tym zakresie nie osłabia współpracy między państwami Unii Europejskiej, bo ani nie ma takich intencji, ani takie zagadnienia nie są poruszane w tych materiałach, natomiast wzmacnia na poziomie Komisji Europejskiej kompetencje OLAF, czyli urzędu stojącego na straży ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej. Tworzy to jeszcze jedno, dodatkowe kompetencje kontrolne tego organu. Nie można powiedzieć, że one ingerują – co wcześniej pani poseł sprawozdawca wskazywała – w tajemnicę handlową, bo organy kontroli, bez względu na to, czy krajowe, czy unijne, mają obowiązek ochrony tajemnicy handlowej. W tym zakresie nie mamy do czynienia z konfliktem przedsiębiorców. Natomiast niewątpliwie mamy do czynienia ze wzmocnieniem kompetencji Komisji Europejskiej w zakresie dochodzeń i przeciwdziałania naruszeniom na szkodę interesu Unii Europejskiej. Stąd będziemy obserwowali, na ile tego rodzaju zapisy ingerują w kompetencje, niezależność i właściwość podmiotów w Polsce.

Trudno zaprzeczyć tutaj interesowi Unii Europejskiej, która dba zarówno o dochody z tradycyjnych środków własnych, pochodzące z ceł, jak i z ochrony w ramach Wspólnej Polityki Rolnej towarów w eksporcie, natomiast intencją jest pozyskiwanie danych przez OLAF bezpośrednio od przedsiębiorców. Do tej pory myśmy (w Polsce) nie byli państwem, w którym OLAF nawet przez polską administrację pozyskuje takie dane, więc trudno powiedzieć, jaka byłaby tego skala. W dokumentach wskazuje się, że w ocenie OLAF liczba wniosków kierowanych bezpośrednio do podmiotów gospodarczych będzie ograniczona. W uzasadnieniu mówi się o kilku przypadkach rocznie. Aczkolwiek, oczywiście, w tym zakresie zachowujemy szczególną wrażliwość i zwracamy uwagę na kompetencję krajową i podmiotowość na gruncie polskiej konstytucji.

Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję bardzo.

Jeszcze pani przewodnicząca Fotyga chciała zabrać głos.

Posel Anna Fotyga (PiS):

Dziękuję bardzo.

Panie ministrze, po pierwsze, nie wiem, czy pana dobrze zrozumiałam z wypowiedzi, że do tej pory OLAF nie pozyskiwał takich danych z organów administracji państwowej państwa członkowskiego, więc trudno... Pozyskiwał, prawda?

Podsekretarz stanu w MF Jacek Kapica:

Poprzez naszą administrację?

Posel Anna Fotyga (PiS):

Poprzez naszą...

Podsekretarz stanu w MF Jacek Kapica:

Nie, nie pozyskiwał. Nie było wniosków o pozyskiwanie danych z podmiotów.

Posel Anna Fotyga (PiS):

No, właśnie o to mi chodzi. I mój komentarz: dlaczego się zgadzamy na pominięcie pewnego etapu? Jeżeli jest taka potrzeba, żeby pozyskiwać dane z podmiotów gospodarczych, dlaczego nie wnioskujemy o to, żeby to OLAF robił za pomocą organów państwa członkowskiego? To jest jakby jedna sprawa.

Druga sprawa. Proszę o odpowiedź: czy projekt zmiany rozporządzenia zawiera również dyspozycję do wydawania rozporządzeń wykonawczych KE w tej sprawie? Bo jeśli tak, to sądzę, że rząd, chociażby bazując na ostatnich doniesieniach dotyczących wędzonek, powinien również w tej sprawie zająć stanowisko i to negatywne.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję.

Czy ktoś jeszcze z państwa chciałby zabrać głos?

Nie słyszę.

Proszę, panie ministrze.

Podsekretarz stanu w MF Jacek Kapica:

Dziękuję bardzo.

Jak powiedziałem, do tej pory OLAF nie pozyskiwał informacji poprzez polską administrację, aczkolwiek zainteresowany był dokumentacją kontrolną z poważniejszych spraw, godzących w tradycyjne środki własne a konkretnie – dochody z ceł, dotyczących przemytów czy zmiany pochodzenia towarów.

W dokumencie wskazuje się na podstawową korzyść dotyczącą przyspieszenia pozyskiwania danych i możliwości przeciwdziałania oszustwom na szkodę UE. Ponieważ – jak powiedziałem – jest to na wstępnym etapie i projekt jeszcze nie był przedstawiony oficjalnie przez prezydencję, w tej chwili w tym dokumencie nie jest jasno wskazane, czy na podstawie tego rozporządzenia będzie uprawnienie do wydawania rozporządzeń wykonawczych. W tym zakresie wykazujemy dużą ostrożność, wstrzeźliwość czy wrażliwość.

Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Jeszcze pani przewodnicząca.

Posel Anna Fotyga (PiS):

Dziękuję bardzo.

Panie ministrze, z pańskiej odpowiedzi wynika, że celem tej zmiany rozporządzenia nie jest usprawnienie, jeśli chodzi o relacje OLAF, w sprawach kontaktów z podmiotami gospodarczymi między OLAF, tymi podmiotami a państwem członkowskim. Celem jest po prostu zbudowanie takiego systemu, który zapewnia pogłębienie integracji, bo gdyby OLAF chciał to usprawnić to – po prostu – zaczęłyby sprawdzać, czy faktycznie ten system działa, czyli pozyskiwałby informacje poprzez organy kontrolne państwa członkowskiego. Jeżeli nie pozyskuje, to znaczy, że to służy po prostu budowie instytucji. Niczemu więcej.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Proszę, panie ministrze.

Podsekretarz stanu w MF Jacek Kapica:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, nie można na podstawie relacji między OLAF a Polską wyciągać wniosków co do skali nadużyć i zainteresowania OLAF procederem narazania interesu finansowego UE.

Jak domniemam, tego rodzaju zainteresowanie OLAF było kierowane w stosunku do krajów, które mają większą skalę obrotu towarowego z krajami trzecimi, czyli do tych krajów, które mają porty wejściowe bądź realizują generalnie operacje celne w większej skali. Mówiłem o przypadku Polski. Nie wykluczam, że tego rodzaju dane były pozyskiwane za pomocą francuskiej, holenderskiej, niemieckiej, włoskiej czy jakiegokolwiek innej administracji celnej, gdzie napotymano – jak rozumiem – na zwłokę w przekazywaniu informacji i w tym przypadku wniosek wypływa z tych doświadczeń.

Dziękuję bardzo.

Posel Anna Fotyga (PiS):

Czy pan nas zalicza do krajów, które nie mają portu wejściowego?

Podsekretarz stanu w MF Jacek Kapica:

Mówiłem tylko o większej skali operacji portowych.

Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję bardzo.

Zakończyliśmy dyskusję.

Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy wniosek (dokument COM (2013) 796) i odnoszący się do niego projekt stanowiska Rzeczypospolitej. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu...

Proszę, pani przewodnicząca Fotyga.

Posel Anna Fotyga (PiS):

Chciałabym poprosić o przegłosowanie.

Zgłaszam sprzeciw.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dobrze.

W takim razie kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem konkluzji w zaproponowanym przeze mnie kształcie? Proszę podnieść rękę. (19)

Kto jest przeciwny? (9)

Kto się wstrzymał? (0)

Dziękuję.

Konkluzja uzyskała większość i jest przyjęta.

Przechodzimy do punktu trzeciego: dokument COM(2013) 814.

Bardzo proszę pana ministra Jacka Kapicę o zabranie głosu.

Podsekretarz stanu w MF Jacek Kapica:

Dziękuję bardzo.

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, przedmiotowy projekt zmiany dyrektywy 2011/96/UE stanowi odpowiedź KE na walkę z oszustwami podatkowymi w krajach UE. Projekt ten opiera się zarówno na zaleceniach KE w sprawie agresywnego planowania podatkowego, jak i na stanowisku państw członkowskich przyjętym przez grupę do spraw kodeksu postępowania, w ramach której państwa członkowskie koordynują swoje działania na poziomie UE w odniesieniu do kwestii podatkowych.

Celem dyrektywy 2011/96/UE w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich jest zapewnienie równych warunków dla spółek dominujących i ich spółek zależnych w różnych państwach członkowskich względem grup spółek w tych samym państwie członkowskim. Zmiana dyrektywy przewiduje zniesienie podatku u źródła zysków podzielonych oraz zapobiega podwójnemu opodatkowaniu w sensie ekonomicznym zysków podzielonych poprzez zwolnienia podatkowe lub ulgi podatkowe w państwie członkowskim spółki dominującej.

Wzrost inwestycji międzynarodowych otworzył przed międzynarodowymi grupami spółek możliwość korzystania z hybrydowych instrumentów finansowych i czerpania nienależnych korzyści z różnic w krajowych systemach podatkowych oraz międzynarodowych zasad dotyczących zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu. Prowadzi to do zakłócenia konkurencji między międzynarodowymi a krajowymi grupami spółek, co jest sprzeczne z celem dyrektywy o spółkach dominujących i zależnych. Wniosek KE ma na celu przeciwdziałanie podwójnemu nieopodatkowaniu poprzez rozwiązanie problematyki hybrydowych instrumentów finansowych oraz poprzez wprowadzenie do dyrektywy ogólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom, czyli klauzuli o unikaniu opodatkowania.

Proponowane rozwiązania w zakresie podatkowego traktowania hybrydowych instrumentów finansowych oraz wprowadzenia ogólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom podatkowym zasługują na poparcie. Najważniejsza część projektu dotyczy włączenia, do dyrektywy kompleksowej, ogólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom podatkowym. Obowiązujące w państwach członkowskich przepisy zapobiegające nadużyciom mają różnorakie formy i cele, dostosowane do kontekstu krajowego w państwie, w którym zostały przyjęte oraz do cech obowiązującego w nim systemu podatkowego. W tym miejscu należy wskazać, iż proponowana w dyrektywie klauzula zapobiegająca nadużyciom podatkowym będzie miała zastosowanie jedynie do spółek będących podatnikami podatku dochodowego od osób prawnych oraz wyłącznie do dochodu generowanego przez te podmioty, objętego zakresem dyrektywy 2011/96/UE.

Obecnie ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych w zakresie opodatkowania dywidend i innych dochodów z udziałem osób prawnych nie zawiera przepisów stanowiących klauzule przeciwdziałające wykorzystywaniu postanowień dyrektywy 2011/96/UE w celu unikania opodatkowania.

Z tych też względów – jak wcześniej powiedziałem – zdaniem rządu zmiany w dyrektywie zapobiegającej nadużyciom podatkowym zasługują na poparcie.

Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze.

Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Mariusz Witczak. Bardzo proszę.

Poseł Mariusz Witczak (PO):

Dziękuję, pani przewodnicząca.

Rzeczywiście, warto wesprzeć te rozwiązania, bo istotą tych rozwiązań jest – tak, jak powiedział pan minister – unikanie podwójnego nieopodatkowania. Żeby zrozumieć sens tej dyrektywy, trzeba zrozumieć istotę hybrydowych instrumentów finansowych. One mogą przybierać różną postać, ale – w największym uproszczeniu – hybrydowe instrumenty polegają na tym, że wykorzystuje się różne kwalifikacje podatkowe w różnych systemach podatkowych. I teraz, jeżeli mamy dwie spółki, jedną dominującą i drugą

zainstalowaną w innym państwie, to może się okazać, że w jednym systemie ten instrument finansowy zostanie tak opisany i skonstruowany, że będzie np. pożyczką, z czego odsetki będą stanowiły koszt – tak, jak to normalnie funkcjonuje w polskim systemie – i w takich warunkach uniknie się opodatkowania. No, bo będzie to i pożyczka, i koszt, który będzie jeszcze pozwalał odpisywać podatki. W innym państwie czy w innym systemie jurysdykcji podatkowej tego typu instrument może zostać opisany jako inwestycja kapitałowa, jako dokapitalizowanie spółki i wtedy również te odsetki będą traktowane jako dywidenda, która też w różnych systemach jest zwolniona od podatku. Można w taki sposób skonstruować tzw. hybrydowy instrument finansowy, który pozwoli uniknąć opodatkowania w państwie A i w państwie B. Dyrektywa ma przeciwdziałać tego typu problemom.

Na tym polega istota w największym uproszczeniu. Oczywiście, te hybrydowe instrumenty finansowe mogą być w bardzo skomplikowany sposób konstruowane i mogą wykorzystywać różne kruczki prawne, które zawsze pojawiają się wobec różnych instrumentów finansowych.

Rekomenduję więc, jak najbardziej, za przedstawicielem rządu przyjęcie tej dyrektywy.

Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję, panie pośle.

Otwieram dyskusję.

Pani przewodnicząca Fotyga.

Poseł Anna Fotyga (PiS):

Dziękuję bardzo.

Panie ministrze, to Ministerstwo Finansów w ramach Rady Ministrów jest odpowiedzialne za negocjowanie i przedstawianie projektów umów, traktatów, konwencji bilateralnych o unikaniu podwójnego opodatkowania. Umów, które podlegają procesowi ratyfikacyjnemu w ramach dużej ratyfikacji. To są umowy, które odpowiadają nowoczesnym już konwencjom międzynarodowym. uczestniczę w tym procesie od wielu lat. Prawdę powiedziawszy, jestem pełna uznania dla Ministerstwa Finansów, niezależnie od rządu. Co do tego procesu, mamy pewność, że taki proces zapewnia kontrolę. Te umowy są negocjowane bardzo długo, w sposób – powiedziałabym – i intensywny, i dokładny. Jeżeli coś może zapewnić uniknięcie albo ewentualne zabezpieczenie przed mechanizmami hybrydowymi, to mam wrażenie, że właśnie taki mechanizm.

Takie umowy są omawiane szczegółowo na forum parlamentu, czyli poddawane pełnej kontroli parlamentarnej. Są omawiane podczas posiedzeń Komisji Spraw Zagranicznych a potem przegłosowywane na forum plenarnym Sejmu, czyli spełniona jest konstytucyjna zasada kontroli parlamentarnej.

Państwo w tej chwili postulują przekazanie kolejnej kompetencji na poziom Unii Europejskiej. Komisja do Spraw Unii Europejskiej w takim składzie, w jakim jest, może sobie przegłosować – albo nie – pozytywną opinię i poprzeć stanowisko rządu, a jeśli ma wątpliwości, to i tak to zostanie przegłosowane. Myślę, że to jest decyzja całkowicie pochopna.

Nie mamy unii fiskalnej. O jakich podatkach rozmawiamy? Kolejne pytanie: czy przewidziane są w projekcie rozporządzenia wykonawcze w dalszym biegu tego dokumentu? Jakie podatki dokładnie są wymienione? Czy to dotyczy dochodów własnych Unii Europejskiej, czy wykracza poza to?

Myślę, że państwo pozwalają sobie w tej chwili na pozytywne stanowiska, które daleko wykraczają poza dyspozycje Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Czy ktoś jeszcze z państwa chciałby zabrać głos?

Pan poseł Szczerski.

Posel Krzysztof Szczerski (PiS):

Chciałem zapytać pana ministra, czy sprawy, które obejmuje ten dokument, są w jakkolwiek sposób dublowane umowami dwustronnymi Rzeczypospolitej. Jakie są w związku z tym konsekwencje przyjęcia tego dokumentu wobec umów dwustronnych, które zajmują się tymi samymi kwestiami? Obawiam się, że są dublowane umowami dwustronnymi, więc chciałem dowiedzieć się czegoś na temat relacji prawnych między dzisiaj omawianym dokumentem a umowami dwustronnymi, które Rzeczpospolita negocjowała samodzielnie.

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję.

Czy ktoś jeszcze chciałby zabrać głos?

Nie słyszę.

Proszę, panie ministrze.

Podsekretarz stanu w MF Jacek Kapica:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca.

Prosiłbym o wyjaśnienie dyrektora departamentu.

Zastępca dyrektora Departamentu Podatków Dochodowych MF Jarosław Szatański:

Jarosław Szatański, zastępca dyrektora Departamentu Podatków Dochodowych.

Odpowiadając na pytanie pani przewodniczącej, chciałem powiedzieć, że jest to zmiana dyrektywy, ponieważ obecnie funkcjonuje już dyrektywa, która przewiduje zwolnienie z podatku u źródła oraz podatku w państwie położenia spółki dominującej. Jak tu wspomniał pan poseł sprawozdawca, ta dyrektywa uszczelnia ten system, który został wprowadzony dyrektywą. Dotyczy to tylko i wyłącznie podatku dochodowego od osób prawnych, więc tylko jednego z podatków, który nie należy do dochodów własnych Unii Europejskiej.

Jeżeli chodzi o relacje z umowami o unikaniu podwójnego opodatkowania, to sam system wprowadzony dyrektywą idzie dużo szerzej niż umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania. To właśnie istnienie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania i to, że z każdym państwem zawierana jest inna umowa a te umowy przewidują... Co prawda jest model OECD (*Organisation for Economic Co-operation and Development*) standardowej umowy, jednak państwa w ramach poszczególnych umów zawierają pewne odstępstwa. Ponieważ jest wielość tych umów w ramach Unii Europejskiej, w celu stworzenia jednolitego rynku powstała dyrektywa, która miała te niezgodności między systemami – konieczność poboru podatku u źródła, m.in. wynikającego z umów – wyeliminować, żeby ten rynek wewnętrzny w ramach Unii Europejskiej funkcjonował bez przeszkód, bez różnic między traktowaniem transgranicznym grup spółek w porównaniu z sytuacją *stricte* krajową. To umowy więc stanowiły pewną przeszkodę w funkcjonowaniu tego rynku, którą dyrektywą już obecnie obowiązującą uregulowano.

Jednakże Komisja Europejska, dostrzegając mankamenty przewidzianego w dyrektywie zwolnienia z podatku u źródła, o czym mówił pan poseł sprawozdawca, czyli kwestię wykorzystywania obecnej dyrektywy do podwójnego nieopodatkowania, obecnie proponuje wprowadzenie mechanizmów, które ograniczają podwójne nieopodatkowanie. To chociażby system pożyczki partycypacyjnej wykorzystywany przez ustawodawcę Luksemburga. Dotyczy to takich państw w ramach Unii Europejskiej, które są kojarzone z dosyć agresywną polityką podatkową.

Pokrótce taka jest relacja między umowami a dyrektywą.

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję bardzo.

Nie ma więcej zgłoszeń

Zakończyliśmy dyskusję.

Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy wniosek (dokument COM (2013) 814) i odnoszący się do niego projekt stanowiska Rzeczypospolitej. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu...

Jak rozumiem, jest prośba o przegłosowanie.

Kto z pań i panów posłów jest za zaproponowaną przeze mnie konkluzją? Proszę podnieść rękę. (19)

Kto jest przeciwny? (9)

Kto się wstrzymał? (0)

Dziękuję.

Konkluzja została przyjęta.

Przechodzimy do punktu czwartego (dziękuję panu ministrowi): dokument COM(2013) 676.

Bardzo proszę pana ministra Jacka Gulińskiego o zabranie głosu. Jak rozumiem, głos zabierze też pan minister Stanisław Chmielewski? To w tej kolejności. Bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego Jacek Guliński:

Dziękuję bardzo.

Dzień dobry państwu.

Pani przewodnicząca, panie i panowie posłowie, chciałbym państwu przedstawić stanowisko rządu, związane z wydanym 2 października zeszłego roku komunikatem Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczącym oceny krajowych regulacji w zakresie dostępu do zawodów.

Komisja Europejska – wychodząc naprzeciw kolejnym zadaniom z zakresu budowy jednolitego rynku i uważając, że zawody regulowane stanowią jednak około 9% PKB całej gospodarki unijnej – uważa, że należy przystąpić do przeglądu tych zawodów, gdyż regulacje w zakresie dostępu do zawodów mogą się okazać pożyteczne – uwaga! – zarówno w obszarze oceny jakości tych usług, jak i wspierania właściwego funkcjonowania gospodarek w kraju członkowskim. Co istotne również, dają konsumentowi szansę większego wyboru i korzystniejszej ceny. Podejście do regulacji tych zawodów, oczywiście, wpływa na krajową konkurencyjność i zatrudnienie a w kontekście europejskim – umożliwia przedstawicielom wolnych zawodów korzystanie z jednolitego rynku pracy. Stąd potrzeba pełnej przejrzystości i solidnej analizy zawodów regulowanych w krajach członkowskich.

Ten komunikat wychodzi naprzeciw zmianie w dyrektywie PE i Rady 2005/36/WE z dnia 7 września 2005 r. Zmiana nastąpiła na nowo w dyrektywie 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r. W tej dyrektywie główna zmiana dotyczy art. 59, który to artykuł stanowi, że do dnia 18 stycznia 2016 r. państwa członkowskie przekażą KE wykaz występujących na ich terytorium zawodów regulowanych.

Jakie są, praktycznie rzecz biorąc, wymogi, które stawiane są przed nami? Państwa członkowskie sprawdzają, czy te wymogi, zgodnie z którymi w ramach ich systemu prawnego dostęp do zawodu lub jego wykonywania jest ograniczony, nie prowadzą do bezpośredniej ani pośredniej dyskryminacji ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania. Wymogi te muszą być uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego i to ogólnego w kolejnym, konkretnym państwie członkowskim. Wymogi te muszą być odpowiednie dla zapewnienia osiągnięcia wyznaczonego celu i nie mogą wykraczać poza to, co niezbędne jest do osiągnięcia tego celu.

W tym kontekście stanowisko rządu wygląda następująco.

Rząd popiera inicjatywę dążącą do znoszenia barier występujących na rynku wewnętrznym, zwiększenia zatrudnienia, ułatwienia mobilności specjalistów a więc przyjmuje z zadowoleniem wytyczne do działań przedstawionych w tymże komunikacie, dotyczącym oceny krajowych regulacji w zakresie dostępu do zawodów. Rząd widzi uzasadnienie dla przeprowadzenia analizy wymogów regulacyjnych. Ocena zasadności wymogów dostępu powinna być przeprowadzona zgodnie z kryteriami opisanymi we właśnie przed chwilą przeze mnie wspomnianym art. 59 dyrektywy. Wymogi nie mogą prowadzić do bezpośredniej ani pośredniej dyskryminacji ze względu na obywatel-

stwo lub miejsce zamieszkania, muszą być uzasadnione nadrzędnym względem interesu ogólnego i muszą być odpowiednie dla wyznaczonego celu.

W tym celu KE zaproponowała trzyetapowy harmonogram prac. W pierwszym etapie, który rozpoczął się w listopadzie 2013 r. a ma się zakończyć w marcu 2014 r., buduje się europejską bazę zawodów regulowanych, to zadanie przejmuje – jako wiodące – Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w porozumieniu z poszczególnymi resortami i – oczywiście – z Ministerstwem Sprawiedliwości. Kolejne dwa etapy, czyli etap drugi, który trwa od listopada 2013 r. do kwietnia 2015 r. oraz etap trzeci, który będzie trwał od czerwca 2014 r. do stycznia 2016 r., to są przeglądy konkretnych grup zawodów, dwóch zidentyfikowanych grup zawodów. Tutaj resortem wiodącym będzie Ministerstwo Sprawiedliwości, przy współpracy z innymi resortami i – oczywiście – z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Uważamy, że skutkiem społecznym tego komunikatu i tego przeglądu będzie ograniczenie nadmiernej regulacji w dostępie do zawodów, co dotyczy zarówno wejścia na rynek pracy ludzi młodych, jak i podjęcia nowej pracy przez pracowników, którzy są ewentualnie zatrudnieni w sektorach podlegających restrukturyzacji. Po drugie – skutkami społecznymi są też spadki cen usług świadczonych przez przedstawicieli zawodów regulowanych, czy to w zakresie wewnętrznym w określonym państwie członkowskim, czy to w ogóle na całym jednolitym rynku europejskim.

W ten sposób, przynajmniej z mojej strony, tytułem wstępu tak wygląda stanowisko do tego komunikatu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Stanisław Chmielewski:

Wysoka Komisjo, tytułem może uzupełnienia w zakresie tych działań, które już wykonaliśmy jako Polska, chcę powiedzieć, że rząd polski dokonał przeglądu krajowych regulacji w zakresie dostępu do zawodów pod kątem ich zgodności z normami konstytucyjnymi, wskazując jednocześnie na art. 65 Konstytucji RP, w którym zapisaliśmy „wolność wyboru i wykonywania zawodu oraz wyboru miejsca pracy”. Natomiast w art. 22 konstytucji znajdujemy zapis, że „ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny”. W art. 31 konstytucji, w ust. 3 wskazujemy, że wartości, których ochrona może uzasadnić nałożenie takich ograniczeń, to bezpieczeństwo państwa, porządek publiczny, ochrona środowiska, zdrowia i moralności publicznej oraz wolności i prawa innych osób.

W wyniku naszych wspólnych działań w rządzie, czyli współpracy wszystkich ministrów, zidentyfikowano dwieście czterdzieści zawodów, w których regulacje były nadmierne. Efektem tego, co już zrobiliśmy, jest pierwsza transza, która przybrała postać ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów, deregulując częściowo lub całkowicie dostęp do pięćdziesięciu zawodów. Ta ustawa obowiązuje od 1 stycznia br. Druga transza, przewidująca zmiany w dostępie do dziewięćdziesięciu jeden zawodów, jest w chwili obecnej procedowana w Wysokiej Izbie przez Komisję Nadzwyczajną do spraw związanych z ograniczaniem biurokracji. Na czwartek, czyli na dzień jutrzejszy, zostało zaplanowane następne posiedzenie komisji. Projekt trzeciej ustawy deregulacyjnej, obejmującej sto zawodów, został przyjęty przez Komitet Rady Ministrów w dniu 19 grudnia 2013 r. Planujemy również czwartą transzę deregulacji. Podstawą do prac nad nią mają być opinie, które dotyczą nadmiernych barier w dostępie do zawodów, przekazane przez obywateli. Oczywiście, będą one poddane konsultacjom w ramach prac wszystkich ministrów.

Komisja Europejska dostrzega w komunikacie szeroko zakrojoną reformę w obszarze zawodów regulowanych, jaką realizuje Polska. Wskazuje również na inne państwa, jak Hiszpania, Portugalia czy Słowenia. Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości uczestniczył w warsztatach zorganizowanych przez Komisję Europejską w czerwcu 2013 r., gdzie przedstawialiśmy nasze dotychczasowe działania. Te nasze wnioski, które przedstawiliśmy, zostały wykorzystane do opracowania komunikatu. W komunikacie przyjęto założenie, które znalazło się u podstaw prac prowadzonych dotychczas w ramach działań deregulacyjnych w Polsce, iż nie istnieje uniwersalny wzorzec regulacji wszystkich zawodów, lecz ograniczenia w dostępie do każdego zawodu powinny być

poddane indywidualnej analizie i ocenione przy uwzględnieniu interesu publicznego, jaki mają chronić.

Ze względu na szeroki zakres proponowanych przez Komisję Europejską działań, które w zamierzeniu mają objąć wszystkie zawody regulowane i to w każdym z państw członkowskich – jak powiedział tu mój przedmówca – podzielono te działania na dwie transze. W pierwszej transzy mają zostać przeanalizowane regulacje w dostępie do zawodów z takich sektorów gospodarki, jak usługi dla biznesu, budownictwo, obsługa nieruchomości, działalność produkcyjna, transport oraz handel hurtowy i detaliczny. Natomiast druga transza ma objąć pozostałe sektory gospodarki.

Co jest bardzo ważne, wyniki przeglądu regulacji dostępu do zawodów, dokonane przez każde państwo członkowskie, będą podlegały wzajemnej ocenie. W trakcie tej oceny Polska będzie miała możliwość przedstawienia uwag dotyczących regulacji w dostępie do poszczególnych zawodów w innych państwach członkowskich, w szczególności gdy regulacje te stanowią nadmierną barierę dla podjęcia działalności przez polskich przedsiębiorców lub pracowników w tych państwach. Zakładamy, że efektem wzajemnej oceny ma być wypracowanie krajowych planów działań przewidujących zniesienie nadmiernych barier i prowadzących do późniejszej realizacji swobody przedsiębiorczości oraz zatrudnienia w ramach rynku wewnętrznego UE.

Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję panom ministrom.

Teraz proszę o zabranie głosu posła sprawozdawcę panią Małgorzatę Sadurską.

Posel Małgorzata Sadurska (PiS):

Komunikat Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczący oceny krajowych regulacji w zakresie dostępu do zawodów ma na celu dokonanie wzajemnego przeglądu i wymiany dobrych praktyk pomiędzy krajami członkowskimi. W komunikacie jest podkreślone, że złagodzenie regulacji może przynieść korzyść dla gospodarek, szczególnie w aspekcie poprawy konkurencyjności i zatrudnienia. Komisja Europejska zachęca państwa członkowskie do przeprowadzenia analizy, przede wszystkim – wpływu zniesienia barier i deregulacji na gospodarkę.

Według KE zwiększenie elastyczności dostępu do zawodów ułatwi mobilność wykwalifikowanym ich przedstawicielom w ramach wolnego rynku. Tutaj należy podkreślić to, co zresztą było zawarte również w stanowisku rządu, że deregulacja, znoszenie barier, otwarcie zawodów przede wszystkim są traktowane jako narzędzie walki z bezrobociem, szczególnie jeżeli patrzymy na ludzi młodych, bo jednak ten problem w Unii Europejskiej jest bardzo mocno widoczny. Jak to czytamy w uzasadnieniu rządu, chodzi o wejście na rynek ludzi młodych, dla których – po uzyskaniu odpowiednich kwalifikacji w trakcie nauki – będzie więcej możliwości zatrudnienia na jednolitym rynku europejskim. A takim drugim powodem dokonania przeglądu przepisów deregulacyjnych jest również możliwość stworzenia warunków i otwarcia zawodów dla tych pracowników, którzy stracili pracę z powodu różnych procesów restrukturyzacyjnych. Jak tutaj powiedział pan minister, KE w deregulacji szuka sposobu na pobudzenie wzrostu gospodarczego i zwiększenie zatrudnialności z uwagi na fakt, że usługi te generują w UE 9% PKB.

Na zakończenie chciałabym zapytać pana ministra, w jaki sposób będzie prowadzony monitoring przepływu pracowników, jeżeli chodzi o zawody deregulowane? Jak to będzie wyglądało, jeżeli chodzi o osoby przyjeżdżające do Polski w poszukiwaniu pracy i starające się właśnie o zatrudnienie w ramach otwarcia zawodów? I jak to będzie wyglądało, jeżeli chodzi o sytuację odwrotną, tzn. sprawy Polaków szukających miejsc pracy w Unii Europejskiej w ramach otwarcia zawodów?

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos?

Nie słyszę.

To panów ministrów bardzo proszę o udzielenie odpowiedzi.

Podsekretarz stanu w MS Stanisław Chmielewski:

Wysoka Komisjo, odpowiadając na to pytanie, mogę posłużyć się przykładem związanym z zawodami prawniczymi. Tutaj ciągle jeszcze mamy zagwarantowany wolny przepływ, ale jednocześnie prowadzimy listy. Prowadzą to samorzady, które wpisują na te listy w określonych sytuacjach przedstawicieli zawodów – odpowiednio doradcy prawnego, jak i adwokata – w innych państwach, żeby mogli albo...

Jeżeli wykonują coś jednorazowo to nie ma takiego wpisu, ale jeżeli wykonują w sposób stały, to muszą po prostu się ujawnić i wpisać na listę prowadzoną przez dany samorząd. Jak rozumiem ideę wolnego przepływu ludzi, pracy i ludzi prowadzących działalność gospodarczą, no to monitoring polega tylko ogólnie na statystyce, którą trzeba prowadzić a to jest najważniejsza rzecz, biorąc pod uwagę wiedzę o tym, jak następuje migracja i jak następuje wykorzystanie tego potencjału poszczególnych osób dla poszczególnych gospodarek.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję.

Nie ma więcej głosów w dyskusji.

Stwierdzam, że Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu na temat komunikatu (dokument COM(2013) 676) i odnoszące się do niego stanowisko rządu.

Przechodzimy do punktu piątego (dziękuję panom ministrom): projekt planu pracy Komisji na okres od 1 stycznia do 30 czerwca.

Projekt planu pracy otrzymali państwo drogą mailową. W tym projekcie zostały zawarte propozycje tematów. Oczywiście, jak każda komisja, musimy zdecydować, czym zajmiemy się w tym półroczu. Mamy szesnaście punktów czy dwanaście, natomiast nie więcej niż ośmioma się zajmiemy.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos, jeśli chodzi o priorytety, którymi powinniśmy się zająć?

Pan poseł Sellin.

Poseł Jarosław Sellin (PiS):

Chcę zwrócić uwagę, że tutaj się zdublowała jedna propozycja. W tej liście, którą zgłosiłem i w tej liście, którą zgłosił sekretariat. Mówię o punkcie czwartym i bodajże siódmym. Mamy więc tych punktów piętnaście.

Chciałem się też odnieść do punktu trzeciego mojej propozycji, żeby się spotkać po prostu z nowo wybranymi posłami do PE. Proponuję rzecz następującą: skoro wybory są w ostatnią niedzielę maja, to żeby na jednym z posiedzeń lipcowych po prostu się spotkać. Zaprosić wszystkich pięćdziesięciu jeden posłów na spotkanie.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Lipiec to jest następny plan pracy, bo my ustalamy plan na pierwsze półrocze.

Poseł Jarosław Sellin (PiS):

Aha, dobrze. To przepraszam.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Chyba byśmy przełożyli, bo nie wiem, czy damy radę jeszcze w czerwcu spotkać się z europosłami.

Poseł Jarosław Sellin (PiS):

Nie, na pewno nie damy rady. Będą się konstituować.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

No, właśnie.

Poseł Jarosław Sellin (PiS):

Natomiast w lipcu moglibyśmy się spotkać.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

To w takim razie jeden punkt, czyli ten punkt trzeci, od razu by nam odpadł. Zostaje nam dziesięć punktów, bo one po prostu się powtarzają, tak? Nawet więcej niż jeden. I punkt czwarty, tak? Czy ktoś jeszcze chciałby zabrać głos?

OK, to może po prostu po kolei odczytam i pewnie nam się coś ułoży. Ewentualnie możemy te punkty potraktować elastycznie, bo też jest tak, że do nas w międzyczasie trafiają dokumenty i przy okazji jakichś dokumentów możemy któryś z tych tematów się zająć. To jest też dobra opcja.

„Informacja na temat polityki bezpieczeństwa i obrony”. To byśmy proponowali na następnym posiedzeniu Sejmu. Myślę, że to można zostawić.

„Informacja na temat stanu prac nad strefą wolnego handlu”. Przypomnę, że mieliśmy planowane – zamknięte czy chyba nawet tajne – posiedzenie Komisji w tej sprawie, ale też charakter tego dokumentu się ciągle zmienia i postęp prac. Może byśmy się zorientowali, jak wygląda stan prac nad tym dokumentem, bo chyba nie mamy aktualnej informacji, żeby trafić z tym tematem na dobry moment do dyskusji. Zostawiłabym więc ten temat ze znakiem zapytania, może takim luźniejszym.

Punkt trzeci nam się powtarza. Przepraszam. Punkt trzeci jest na lipiec.

„Informacja na temat inicjatywy KE mającej na celu ułatwienie swobodnego przepływu osób”. Zwłaszcza z uwagi na aktualną sytuację i dyskusję myślę, że warto ten temat zostawić.

„Informacja na temat rozszerzenia UE o Bałkany Zachodnie”. Także proponuję ten temat zostawić. O tym też już rozmawialiśmy na posiedzeniu Komisji, że w pierwszym półroczu tym się zajmiemy.

„Informacja na temat realizacji strategii na rzecz równości kobiet i mężczyzn”. To by było wspólne posiedzenie z Komisją Sprawiedliwości i Praw Człowieka. Ta propozycja wynika też z dokumentów, które mamy do omówienia ewentualnie, tak?

„Informacja na temat priorytetów na lata 2014-2020 w zakresie wolności obywatelskich”. „Agenda Cyfrowa”. Tak liczę: raz, dwa, trzy, cztery... Musimy jeden temat wyrzucić, tak? „Semestr Europejski”. No, to na pewno musimy omówić. „Agenda rozwojowa”. „Wewnętrzny rynek energii”. Pozostaje nam dziewięć, tak? Dobrze liczę?

Jednak bym realizację strategii na rzecz równości jako rezerwowi temat wzięła może i wtedy nam zostaje osiem.

Czy są jakieś uwagi do tej propozycji?

Nie słyszę.

To rozumiem, że mamy przyjęty plan pracy na okres od 1 stycznia do 30 czerwca br. Na tym kończymy punkt piąty.

Punkt szósty: sprawy bieżące.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos?

Pan poseł Sellin.

Poseł Jarosław Sellin (PiS):

Jednak poprosiłbym sekretariat Komisji o przygotowanie jakiejś informacji w sprawie tych – przepraszam – nieszczęsnych wędzonych wędlin i ryb. Może na posiedzenie następne? Albo jutro, albo na następnym posiedzeniu Sejmu. No, musimy sobie wyjaśnić wewnątrz naszej Komisji, co w tej sprawie robiliśmy, dlaczego do tego doszło i jakie będą konsekwencje tej regulacji prawnej dla polskiego rynku rolnego.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję, panie pośle. Słuszna uwaga.

Z tego, co pamiętam, to jest jeszcze poprzednia kadencja Sejmu czy Komisji w ogóle, tak? Bo dotyczy okresu do 2011 r. Czy pani przewodnicząca Fotyga ma w tej sprawie też jakąś informację?

Poseł Anna Fotyga (PiS):

Państwo dostali w tej sprawie również moją wiadomość. Mówię do moich kolegów. Prosiłam sekretariat i Biuro Analiz Sejmowych o przeanalizowanie drogi legislacyjnej. Otóż było to rozporządzenie wykonawcze z sierpnia 2011 r. Dobrze pamiętam, tak? Zmieniające wcześniejsze rozporządzenie. Jako rozporządzenie wykonawcze nie było omawiane

podczas posiedzenia Komisji a więc złożyłam już wniosek do prezydium o rozpatrzenie tego w trybie art. 3.

Myślę, że to jest rozsądne i, że powinniśmy to omówić ze względu na rzeczywiście kontrowersyjny w tej chwili wymiar społeczny. Sądzę, że na ogół jesteśmy w tym zgodni. To jest chyba ponad podziałami politycznymi, że zawsze wnioskujemy, żeby jak najmniej było rozporządzeń wykonawczych, właśnie argumentując to tym, że mogą umknąć jakieś sprawy, które są ważne dla interesu Polski.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję pani przewodniczącej.

Rzeczywiście, termin wskazuje na to, że po prostu też na zły okres ten dokument trafił, żeby go omówić.

Czy jeszcze ktoś chciał w tej sprawie się wypowiedzieć?

Poruszmy to na posiedzeniu prezydium i spróbujemy też znaleźć odpowiednią datę, żeby tym tematem się zająć. No, nie wiem, może nawet z Komisją Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Czy ktoś jeszcze z państwa chciałby zabrać głos?

Nie słyszę.

W takim razie zamykam posiedzenie Komisji.

O godzinie 12.30 rozpoczniemy drugie posiedzenie w dniu dzisiejszym.

Dziękuję.